

"Gazeta Lwowska"
z dodatkiem urzędowym
wychodzi codziennie o 3ciej
godzinie po południu, z wy-
jątkiem świąt uroczystych
i niedziel.

Prenumerata wynosi
z przesyłką pocztową na rok
cały 16 złr., na kwartał
4 złr., na miesiąc 1 złr.
35 c. Miejscowa na rok 12 złr.,
na kwartał 3 złr., na miesiąc
1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i arty-
kuły nadesłane od jednego
wiera: pierwszy raz 6 c.,
drugi i trzeci po 5 c. Na-
leżytość stałowa od każdej
inseraty 30 c.

Przesyłki (franco) od-
biera Administracja Gazety
Lwowskiej Numer poje-
dynczy w Expedycji Gazety
(Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacje wolne
od opłaty pocztowej.

Nr. 123.

Wtorek 31. Maja 1870.

Rok wydania 60.

Część urzędowa.

Obwieszczenie.

Jego ces. i król. Apostolska Mość najmiłości-
wiej rozporządzić raczył najwyższym patentem z dnia
21. maja b. r. rozwiązanie Sejmu Królestwa Galicyi
i Lodomerji wraz z Wielkiem Księstwem Krakow-
skiem i bezzwłoczne przedsięwzięcie nowych wyborów.

Niniejszem rozpisują się przeto powszechne wy-
bory do Sejmu Królestwa Galicyi i Lodomerji wraz
z Wielkiem Księstwem Krakowskim, stosownie do
przepisów sejmowej ordynacji wyborczej z dnia 26.
lutego 1861 r. (Dz. pr. p. Nr. 20 alegat II. o.), i
ustanawia się jako dzień wyborów dla okręgów wy-
borczych gmin wiejskich, wymienionych w §. 5. sej-
mowej ord. wyb. 5ty lipca, dla okręgów wyborczych
wymienionych w §§. 2. i 4. miast i izb handlowo-
przemysłowych 7my lipca, a dla ciał wyborczych
większych posiadłości 12ty lipca b. r.

Wybory te przedsięwzięte będą w oznaczonych
dniach w miejscach wyboru prawem przepisanych
(§§. 1., 2. i 6. sejm. ord. wyb.).

Blizsze postanowienia co do godzin i miejscow-
ości, w których wybory mają się odbyć, podane
będą do wiadomości uprawnionych do głosowania
kartami legitymacyjnymi, które im swego czasu do-
ręczone będą.

Z Prezydium c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie dnia 30. maja 1870.

Jego ces. i król. apostolska Mość najwyższem
postanowieniem z dnia 8. b. m. najmiłościwiej raczył
zatwierdzić wybór ks. dziekana Teodora Lisiewi-
cza, członka rady powiatowej Zaleszczyckiej, nota-
ryusza Feliksa Hałacińskiego, członka rady po-
wiatowej Myslenickiej i notaryusza Kajetana Kopa-
cza, członka rady powiatowej Kałuskiej na zastępcę
prezesa odnośnej rady powiatowej.

Z Prezydium c. k. namiestnictwa.

Lwów, 29. maja 1870.

C. k. krajowa dyrekcja skarbu we Lwowie
mianowała conceptowego praktykanta Leopolda
Witteka adjunktem conceptowym II. klasy.

Lwów, dnia 29. maja 1870.

C. k. sąd krajowy wyższy w Krakowie prze-
niósł na własne żądanie Jana Talowskiego,
adjunkta sądowego przy c. k. sądzie obwodowym
w Tarnowie na taką samą posadę przy c. k. sądzie
krajowym w Krakowie. Takie same posady przy c. k.
sądzie krajowym w Krakowie nadał równocześnie
c. k. adjunktowi sądu powiatowego w Wojniczu Ro-
manowi Serkowskiemu i c. k. auskultantowi
Zygmuntowi Dymidowiczowi; na posady ad-
junktów sądowych, a to przy c. k. sądzie obwodo-
wym w Tarnowie mianował auskultanta Roberta
Seemana, w Nowym-Sączu zaś c. k. auskultanta
Juliusza Gebauera, a posadę adjunkta prowizo-
rycznego przy c. k. sądzie krajowym w Krakowie
nadał c. k. auskultantowi Janowi Fetterowi.

Kraków, dnia 25. maja 1870.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. Dotąd niewiadomo jeszcze, czy otrzy-
ma sankcję cesarską ustawa, którą sejm niższo-au-
stryacki na ostatniej sesji uchwalił a która udziela
prawo wyboru i tym mieszkańcom Wiednia, którzy
opłacają podatek bezpośredni w sumie dziesięciu
guldenów. Gdyby ustawa ta przez cesarza sankcyo-
nowana została, liczba wyborców w Wiedniu powię-
kszyłaby się znakomicie.

Z Pragi i innych niemieckich miast w Czechach
piszą do „Fremdenblattu“, że istniejące tam stowa-
rzyszenia polityczne przyłączyły się do programu
Niemców austriackich ułożonego na zjeździe prze-

wódców stronnictw niemieckich w Wiedniu. Tem
samem zgodziły się te stowarzyszenia także i na pro-
jekt reformy wyborczej uchwalony w Wiedniu, prze-
ciw któremu zawsze występowały.

W dziennikach krążą o podróży Palackiego do
Wiednia i jego misji politycznej takie pogłoski,
z których wnosićby można, że Czesi chcieliby może
ustąpić ze stanowiska biernej opozycji. Obiegają
nawet pogłoski, że deklaranci czescy mimo swej de-
klaracji zamysłają wstąpić do sejmu czeskiego i
wnieść tam adres ułożony w duchu tej deklaracji.
Gdyby adres ten nie został przyjęty postowie czescy
mieliby natenczas adres ten przedłożyć wprost Naj-
jaśniejszemu Panu. Palacki miał nawet oświadczyć,
że Czesi na wypadek rozwiązania sejmu czeskiego
wystaliby delegację do rady państwa zwołanej dla
rewizji konstytucji. „Nie wiemy, czy pogłoski te
są prawdziwe — pisze „Fremdenbl.“ — ale zrobimy
zawsze Czechom jedną uwagę. W dzisiejszym stanie
rzeczy Czesi wysłaliby sobie i państwu najlepszą
przysługę gdyby porzucili swój nierozsądny opór
przeciw radzie państwa i tam wystąpili z swemi żą-
daniami. Niemamy jednakże nadziei, by Czesi zgo-
dzili się na tę naszą propozycję.“

Peszt. Na posiedzeniu izby niższej sejmu wę-
gierskiego z dnia 27. maja poleciła centralna ko-
misja przyjęcie projektów do ustawy o kolei żela-
znej Stryj-Munkacs i Eperies-Tarnów.

Londyn. Na posiedzeniu parlamentu angielskiego z dnia 24. b. m. postawił Fowler wniosek,
by zniesiono akta o środkach sanitarno-policejnych
przeciw zaraźliwym słabościom. Craufurd zażądał
wypróbnienia galeryi, wskutek czego ustąpić mu-
sieli ztamtąd prócz ciekawej publiczności także i ste-
nografowie.

Jestto rzecz wielce ciekawa, że do dzisiaj je-
szcze każdy członek parlamentu zażądać może wy-
próbnienia galeryi, skoro tylko skonstatuje fakt, iż
widzi w izbie obce osoby. Na żądanie jednego członka
parlamentu opuścić muszą galeryę nie tylko widzowie
lecz także i stenografowie. Craufurd żądając wypró-
bnienia galeryi zwrócił tem samem uwagę całej pu-
bliczności i dziennikarstwa na to prawo, które już
dzisiaj jest co najmniej zastarzałem i niestosownem.
Ustawa ta jednakże do dnia dzisiejszego nie została
zniesioną formalnie tak samo jak i ów surowy za-
kaz ogłaszania sprawozdań z posiedzenia parlamentu,
za którego przekroczenie karano niegdyś bardzo
surowo. Zakaz ten istnieje oczywiście dzisiaj już
tylko jako martwa litera prawa, bo przecież bez na-
rażenia się na śmieszność nie poważyliby się dziś
żaden członek parlamentu wystąpić ze skargą z po-
wodu ogłoszenia jego mowy. Ale jestto zawsze rzecz
dziwna, że dotąd nie zniesiono jeszcze formalnie ani
tego zakazu ani tego prawa, z którego skorzystał
Craufurd d. 24. maja. Teraz dopiero zapowiedział
Karol Gilpin rezolucję, która znosi to prawo i żąda,
by tak samo jak w innych krajach konstytucyjnych
do zmienienia publicznego posiedzenia w tajne po-
trzebną była uchwała całej izby.

Paryż. D. 25. b. m. ukonstytuowali się ci de-
putowani, którzy podczas plebisytu odstrychnęli się
od lewicy, w osobne stronnictwo z nazwą: Gauche
constitutionnelle (lewica konstytucyjna). Uchwałę tę
przyjęto na zgromadzeniu u Ernesta Picarda, któ-
rego teraz uważać należy za przewodniczącą tego no-
wego stronnictwa. Hr. de Keratry dowodził, że li-
beralni demokraci muszą uciec się do abstencji albo
przyjść do władzy, jeżeli chcą swój program zupeł-
nie przeprowadzić i przemawiał za tym ostatnim
środkiem. E. Picard i wszyscy obecni deputowani
zgodzili się na to zlanie poczem ukonstytuowała się
ostatecznie to stronnictwo. Steenackers został wy-
brany sekretarzem. Do stronnictwa tego należą na-

stępujący deputowani: Picard, de Jouvenel, Le-
cesne, Riondel, Choiseul, Barthelemy, Saint Hilaire,
Keratry, Bethmont, Rampart, Malezieux, Lefebvre-
Pontalis, książę Marmir, Javal, Wilson, Steenackers
i Guyot-Montpayroux. Ollivier nie jest zadowolony
z tego faktu, gdyż Picard, jego dawny przyjaciel,
może bardzo łatwo pociągnąć za sobą wszystkich
zwolenników Olliviera. Na Olliviera uderzają teraz
wszystkie dzienniki, a że stanowisko jego jest mocno
zachwiane wynika to z uwagi „Monitora“ inspiro-
wanego przez niego. Uwaga ta opiewa jak na-
stępuje: „Utrzymują, że utworzyła się koalicja po-
między prawicą i lewicą z zamiarem obalenia mini-
sterstwa przy kwestyi centralnego komitetu dla ple-
bisytu. Interpelacya pana Bethmont następczy spo-
sobność do żywej dyskusji, w której weźmie udział
i pan Gambetta. Jestto rzeczą całkiem naturalną,
że lewica domaga się nieograniczonego prawa sto-
warzyszeń politycznych, ale jestto rzecz dziwna, że
dla tych zamiarów prawica udziela jej pomoc. Głó-
wnymi motorami tej koalicji są, jak mówią, panowie
Clement Duvernois i Sauvier de la Motte.“

— Dwór cesarski udaje się na lato do Fon-
taineblau. Ztąd uda się cesarz Napoleon na jeden
tydzień do Vichy.

Floreneya. Izba włoska przyjęła budżet wy-
datków 216 głosami przeciw 53 bez dyskusji. Na-
stępnie przedłożył Sella budżet na rok 1871 i rzekł,
że budżet ten wykaże nadwyżkę 2,700.000 franków,
jeżeli izba przyjmie wniesione przez ministerstwo
ustawy ze zmianami komisji. Porównując ten budżet
z budżetem na rok 1870 — rzekł Sella — okaże
się zmniejszenie wydatków w oddziale wojny o 13
milionów a we wszystkich wydatkach administracyj-
nych o 22 milionów. Przy nieuniknionych wydatkach
suma przeszłorocznego budżetu zwiększyła się o 15
milionów a przy wydatkach na roboty publiczne
przyjęto 36 milionów. Sella dodał tutaj, że wydatki
te zmniejszą się o 20 milionów, jeżeli rząd znajdzie
koncesjonaryusza na koleje żelazne kalabryjsko-sy-
cyljskie. Zwyczajne dochody powiększyły się przez
podwyższenie podatków o 80 milionów. Dochody
nadzwyczajne powiększyły się o 22 milionów. W odpo-
wiedzi mowcom opozycyjnym bronił Sella przedsię-
wziętych względem armii środków finansowych i
wykazywał konieczność finansowej restauracyi. „Je-
żeli to nasi przeciwnicy — rzekł Sella — osiągnąć
spodziewają się bez projektowanych przez nas re-
dukcyi, chętnie odstąpimy im nasze miejsca, na któ-
rych nie moglibyśmy pozostać, gdyby redukcye te
nie zostały przyjęte.“ Po uwagach kilku mowców
zamknięto generalną dyskusję przy imiennem głoso-
waniu 155 głosami przeciw 108.

— W Genui aresztowano kilka osób, które
krzątały się około utworzenia oddziału powstańców
w Apeninach i w Liguryi.

— „Gazetta di Genova“ donosi, że dwa okręty
wojenne włoskie znajdują się na wodach wysp Ca-
prera i Madalena i że spodziewany tam jest trzeci
jeszcze okręt, należący do eskadry, dowodzonej
przez kontradmirała Isola. Okręty te mają widocz-
nie przeszkodzić opuszczeniu wyspy przez Gari-
baldego.

— Nominacya księcia Gramont na ministra
spraw zagranicznych wywołała w prasie włoskiej
formalną burzę. Dzienniki radykalne zaczepiają przy-
tem równocześnie i Francją i rząd florencki a gło-
boka ich nienawisć ku Napoleonowi III. odpowiedni
znowu znajduje w nich wyraz. Lecz i umiarkowane,
znów znajdujące w nich wyraz. Dzienniki nie tają
z rządem w stosunkach stojące dzienniki nie tają
swej niechęci a nawet tutejsza „Italia“ dzieli ogólne
usposobienie. „Sądzimy — pisze rzeczony dzien-
nik — że nominacya ta nie dobrego nie znaczy dla
Włoch. Pamiętajmy tu jeszcze, że książę Gramont
w 1853 roku, gdy był posłem w Turynie, pośredni-

Kronika.

czył w przystąpieniu Piemontu do aliansu mocarstw zachodnich. Pamiętamy też jeszcze sprzeczki, jakie miał jako ambasador w Rzymie z kardynałem Antonellim — sprzeczki, które się tyczyły wprowadzenia tylko etykiety i podobnych błahych rzeczy. Inne czasy inne obyczaje. Od czasu, jak książę Rzym opuścił, połączył się jak się zdaje, z przeciwnikami jedności włoskiej. Należy on do koteryi Drouin de Lhuys, Latour d'Auvergne i sądzimy, że Włochy niezego się po nim spodziewać nie mogą.

Rzym. Korespondent rzymski „A. Allg. Ztg.“ pisze pod dniem 20. b. m.: „Pierwszy tydzień dyskusji nad nieomylnością papieża już się skończył. Przeciw dogmatowi o nieomylności mówili arcybiskupi z Wiednia, Pragi, Granu, Paryża, Antiochii i Tuamu. Komisya, która zajmowała się dogmatem już z góry zastrzegła się przeciw wszelkim argumentom jej przeciwników. Ogłoszono bowiem, iż zaprzeczenie nieomylności będzie cenzurami kościelnymi karane a naukowe argumenta nie mają żadnego znaczenia. Uchwała ta jest wielce korzystną dla większości soboru, uwalnia ją bowiem od dysputy teologicznej z ludźmi, których uważają już teraz za kacerzy. Mowa kardynała Schwarzenberga prześięgnęła wszelkie oczekiwania i wywołała głębokie wrażenie. Dalej pisze tenże sam korespondent: „Najrzęczniejszym oponentem jest arcybiskup paryski msgr. Darboy. Pomiędzy zwolennikami dogmatu wzbudza on zatem największą obawę. Mowa jego wywarła nadzwyczajnie silne wrażenie. W mowie tej rzekł: Dekret dogmatyczny, którego nie przyjmą wszyscy biskupi, nie będzie nigdy mieć powagi prawa. Większość przyjęła to oświadczenie z jawnym niezadowolaniem.“

Madryt. Coraz ogólniej uznawaną jest potrzeba wyjścia z dotychczasowego prowizoryum, lecz zarazem każdy czuje więcej niż kiedykolwiek jak trudną jest rzeczą załatwić i do pomyślnego rezultatu doprowadzić dwudziestomiesięczne przesilenie. Prim przedstawił na ostatnim zebraniu juncie „Directiv“ obydwie główne kandydatury (Montpensier i Espartero) i poddał je jej pod zbadanie, dodając, że pomimo wszelkich zaprzeczeń dziennikarskich książę „Vittoria“ nie przyjąłby wyboru na króla. Espartero wyraźnie odpowiedział, że sumienie jego nie pozwala mu na przyjęcie korony, nawet w takim razie, gdyby mu ją kortezy świetną większością ofiarowali. W obec podobnego zachowania się weterana z Logronno koniecznością jest nadać marszałkowi Serrano wszystkie atrybucje królewskie. Nad tą kwestyą rozpoczęła się w juncie „Directiv“ żywa dyskusya i tyle objawiono różnych zapatrywań, że nie można było dojść do porozumienia. Prim dołoży wszelkich starań, żeby myśl swoją przeprowadzić, lecz przeszkody, jakie napotka bodaj mu pozwolą przeprowadzić zamierzony projekt. „Imparcial“, który notorycznie utrzymuje stosunki z gabinetem, bardzo w tej sprawie nie stanowco się oświadcza. „Universal“ mniema, że najprostszym rozwiązaniem byłoby, gdyby się zrzeczono wszelkich kombinacji i po prostu zdano wszystko na los szczęścia; „Prim, Serrano, Topete i Rivero są reprezentantami rewolucyi i dla tego zasługują na to, żeby stali na czele.“ „Nacion“ broni regencyi, nie oświadcza się bynajmniej, czy ma być status quo zatrzymany, czy też ustanowiona ma być rada regencyjna z kilku członków złożona. „Eco del Progreso“ i „Independencia“ przemawiają za kandydaturą Espartery. „Iberia“ tak samo sobie postępuje jak „Imparcial“, przyobiecując jednakże, że nad kwestyą tą wkrótce bliższe uwagi poczyni. W tych dniach odbyć się ma zebranie tych, którzy pragną za wszelką cenę pozbyć się prowizoryum. — Zwolennicy Espartery w liczbie dwudziestu jeden zgromadzili się na posiedzenie, na którym postanowiono wysłanie deputacyi do Logronno, składającej się z panów Utzurun, Delgado, Solneron, Villavicencio i Garrida, tudzież z dwóch redaktorów „Independencia“. (Podług najnowszych wiadomości przyjąłby Espartero koronę, gdyby mu ją kortezy ofiarowali.)

Lizbona. Nowe ministerstwo portugalskie złożyło już d. 26. b. m. przysięgę przed królem. Skład jego jest następujący: Książę Saldanha prezydent gabinetu minister wojny i spraw zagranicznych, Sampeira minister spraw wewnętrznych, Ferreira minister finansów i sprawiedliwości, Acosta minister marynarki i kolonii.

(Krozwprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Kradzież. P. Napoleonowi Sarneckiemu właścicielowi Turynki i jego służącemu Szalajowi skradziono w marcu 1869 r. w nocy rzeczy wartości 240 złr. Podejrzanie padło natychmiast na Alfonsa Goreckiego, który tamże pozostawał w obowiązku i właśnie tej nocy zbiegł. Wszelkie poszukiwania za nim było daremne. Po niejakiem dopiero czasie Gorecki schwytyany został w Przemyślu przy innej kradzieży rzeczy wartości 126 złr. Podczas śledztwa pokazało się, że Gorecki popełnił jeszcze trzy kradzieże we dworze w Korniach pod Rawą, gdzie zostawał przez parę dni w obowiązku. Tam w nocy osiadał sobie klacz i zabrawszy rzeczy służbodawcy i służby niecię, a klacz zostawił w Mościskach. Przy aresztowaniu usiłował policyanta w Przemyślu przekupić, co się mu jednak nieudało.

Alfons Gorecki, 24 l., stanu wolnego, rz. k. ob., stawał d. 23. maja przed kolegium 5 sędziów (przewodn. rada sądowa p. Semkowicz, oskarżyciel podprokurator p. dr. Prachtel, obrońca p. adw. dr. Szaff) i został skazany na 6 lat ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu (wniosek 8 lat). Gorecki przyjął wyrok.

Kradzież. Barbara Welker modniarka z Wiednia, 28 l., zamężna, rz. k., już za kradzież karana, przyjechała w listopadzie 1869 r. do Lwowa do swojej dawnej przyjaciółki, modniarki Pauliny Harnatowskiej, i skradła jej 10 dni później ubiór wartości 35 złr. Wraz z ubiorem skradzionym znikła Welker. Wszelkie poszukiwania były bezskuteczne. Dopiero w marcu b. r. zjawiła się z własnego popędu w sądzie, i przyznała się częściowo do kradzieży, twierdząc, że część rzeczy kupiła. Sąd skazał ją dnia 13. b. m. na 3 tygodni aresztu (wniosek 2 miesiące). Skazana przyjęła wyrok (przewodn. rada sądowa p. Ortyński, oskarżyciel prokurator państwa i rada sądu wyż. p. Danek).

Nieuczciwy sąsiad. D. 25. marca b. r. udała się wdowa po urzędniku w Żółtańcach do Żółtki, i prosiła sąsiada Jana Jurkiewicza, ażeby pilnował jej pomieszczenia przed złodziejami. Jurkiewicz nie tylko nie wypełnił danego przyrzeczenia, lecz owszem ukradł sam z szaf i kuferków w gotówce 460 złr. banknotami, 10 dukatów, kilka rubli korale wartości 89 złr. i trochę bielizny. Właścicielka na drugi dzień spostrzegła z przestraszeniem wyrządzoną jej szkodę. Cała szkoda wynosiła 619 złr. Poszkodowana posłała więc żandarma do domu Jurkiewicza, lecz Jurkiewicz wymknął się tylną furtką, i udawczy się do poszkodowanej, oddał jej wszystko oprócz 1 złr. i bielizny.

Jan Jurkiewicz, 29 l., stawał dnia 16. maja b. r. przed kolegium 5 sędziów (przewodn. rada sądowa pan Petul, oskarżyciel podprokurator p. dr. Prachtel, obrońca p. adw. dr. Filipowski), przyznał się, został skazany na 2 lata ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu, i przyjął wyrok.

(Samobójstwo.) W Tarnopolu powiesił się d. 1. maja starozakonny Majer Schwarz. Przyczyna samobójstwa niewiadoma.

(Nieszczęsne wypadki.) Wasył Gregoraszcuk włościanin z Żalczu w powiecie Śniatynskim wpadł przypadkiem do młynówki i utonął. Dnia 23. b. m. przy burzeniu muru przy ulicy zwierzynieckiej w Krakowie upadł kawał muru na wyrobnika Kazimierza Pachowicza i zabił go natychmiast. W tymże samym zasypało wapno Maryannę Tuchalską pracującą przy budowie nowej kamienicy w Krakowie na ulicy gołębiej. Z pod gruzów wydobyto już ją nieżywą. — W Mikuliczynie w powiecie Nadworniańskim dnia 23. b. m. porwał koło młyńskie młynika Michała Żyłaka i tak go pokaleczyło, że natychmiast ducha wyzionął. — W Szarej w powiecie Gorlickim znaleziono d. 22. b. m. w szopie jednego włościanina nowonarodzone dziecko nieżywe, które tam przez jego matkę a służącą tego włościanina podrzucone zostało. — Dnia 17. b. m. zabił piorun w Czarnej w powiecie Gorlickim włościanina i woła w polu.

(Dziecię znalezione.) W Tyczynie w powiecie ropezyckim znaleziono w krzakach podrzucone dziecko. Dziecko to jest całkiem zdrowe i znajduje się pod opieką zwierzchności gminnej. Śledztwo sądowe w celu wyszukania matki rozpoczęto.

(Korespondencya administracyi.) Świetny c. k. sąd powiatowy w Kamionce! — Odebraliśmy przy sz. odezwie z d. 28. maja 1870 l. 1657, 8 złr. w. a. jako prenumeratę za I. półrocze 1870. — Kwit wystawimy za frankowaniem nadesłaniem marki stempowej na 7. c. w. a. i listową na 5 c. w. a.

Administracya „Gazety lwowskiej“ ma zaszczyt wezwać powtórnie wszystkich te świetne c. k. Sądy powiatowe, które odbierając naszą Gazetę nie uiszcili dotąd prenumeraty bądź to za Iszy, bądź za Iszy i Hgi kwartał 1870, — o nadesłanie takowej najdalej do 15. czerwca 1870, albo o uprzejmą odpowiedź, jeżeli który św. Sąd nie życzyłby sobie nadal prenumerować „Gazetę lwowską“. Od tego bowiem zależy uregulowanie ilości nakładu Gazety, którą administracya już tylko do 15. czerwca b. r. zostawia bez zmiany, poczem takowy zastósowany być musi do rzeczywistej potrzeby, według zapłaconej prenumeraty.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu kwietniu:

	Miejsca targu				
	Strzyżów	Tarnobrzeg	Tarnów	Gorlice	Dąbrowa
	złr. c.	złr. c.	złr. c.	złr. c.	złr. c.
walutą austriacką					
Mec pszenicy . . .	4 50	4 15	4 65	4 23	4 20
„ żyta	2 80	2 14	2 95	3 11	2 75
„ jęczmienia . . .	2 50	2 12	2 55	2 75	2 15
„ owsa	1 60	1 62	1 87	2 12	1 87
„ karczki	2 50	2 ..
„ kukurudzy	3 20	..
„ ziemniaków . . .	1 ..	74 ..	80 ..	1 35	1 35
Grochu	3	3 ..	3 50	4 ..
Cetnar siana . . .	1 80	1 14	1 90	1 70	1 35
Sąg drzewa twardego	5 ..	6 ..	10 50	5 10	..
„ miękkiego . . .	3 ..	5 50	7 50	3
Funt mięsa wołowego	15 ..	14	15 ..	15 ..
Miara wina	30 ..	50	60
„ piwa	18 ..	20	20
Wyrobnik z wiktem	50 ..	35	40
„ bez wikt. . . .	30 ..	20

R. Lwów, 30. maja. (Sprawozdanie tygodniowe Gazety Lwowskiej.) W ostatnich dwóch tygodniach pogoda w całej Galicyi sprzyjała tegorocznym zasiewom. Bardzo korzystnie wpłynął na zboże deszcz w ostatnim tygodniu. Ceny frachtu są normalne, tylko we wschodniej Galicyi w skutek znacznego wywozu zboża ceny podniosły się nieco.

Ruch w handlu towarowym był w ostatnich 14 dniach normalny. W Przemyślu odbywa się wystawa gospodarska w skutek czego przywozi tam kolej żelazna we wielkiej ilości wyroby krajowe i zagraniczne. Wystawa ta ma wielkie znaczenie. Transport towarów do Prus został w ostatnich dniach znacznie ułatwiony. Pruska władza rządowa w Opawie na podstawie urzędowych informacji donosi, iż zaraza na bydło w tych częściach kraju, które graniczą z W. ks. Krakowskim już wygasła, w skutek czego usunięte zostały wszelkie trudności wywołane zastrzeżeniami przepisami z powodu zarazy. Odtąd tedy można już bez wszelkich trudności wywozić do Prus: bydło, owce, kozy, trzodę chlewną, skóry bydłec, rogi, mięso, kości, łój, węgle, jaja itd. Przepisy o kontroli bydła w powiatach Lublinie, Bytom i Pleszew obowiązywać mają jednakże i nadal. — Dnia 1. czerwca otwartą zostanie kolej żelazna z Roman do Jass. Handel kukurudzą ożywi się w skutek tego znacznie, gdyż artykuł ten znajduje się w znacznej obfitości na Wołoszczyźnie i Mołdawii. Za korzec kukurudzy płacono w Czerniowcach 3 złr. — 3 złr. 20 c. Tutejsi komisanci przyjmują osobnych agentów dla zakupna i wywozu tego artykułu, który szczególnie w Prusiech jest pożądanym. Ajenci czynni są po wszystkich stacyach kolei żelaznej lwowsko-czerniowieckiej. — Handel spirytusem osłabł, chociaż za wiadro spirytusu płaci się jeszcze zawsze 15 złr.

Ruch w handlu zbożowym ożywił się znacznie w ostatnich 14 dniach. Ze wschodniej Galicyi nadeszły znaczne przesyłki a mianowicie z Brodów dokąd przywieziono znaczną ilość żyta z Rosyi. Podług dokładnych obliczeń znajdowało się w Brodach w ostatnich 14 dniach w handlu 6500 korey żyta. Obrót byłby jeszcze daleko większy, gdyby żyto było nieco lepsze. Handel pszenicą w Brodach był słabszy. Zawsze jednakże sprzedano 800 korey pszenicy. W Tarnopolu i Złoczowie ożywił się w ostatnich 14 dniach ruch w handlu zbożowym także bardzo znacznie. Ze Złoczowa wysłano około 2000 korey żyta i 480 korey pszenicy. We Lwowie był ruch toż samo większy. Loco Lwów były ceny następujące: pszenica 170 ₰ 8 złr. — 9 złr., żyto 160 ₰ 5 złr., jęczmień 140 ₰ 4 złr. 60 c., owies 100 ₰ 3 złr. 50 c.

Na targach zamiejscowych były ceny następujące: Bochnia: pszenica 170 ₰ 10 złr. 50 c., żyto 160 ₰ 6 złr., jęczmień 140 ₰ 5 złr., owies 100 ₰ 4 złr. 20 c. Przy stałych cenach ruch handlowy ożywił się. Tarnów: pszenica 170 ₰ 9 złr. 40 c., żyto 160 ₰ 6 złr., jęczmień 138 ₰ 5 złr., owies 100 ₰ 3 złr. 90 c. Przy znacznym popycie zboża trzymało się w cenie. Dębica: pszenica 170 ₰ 9 złr. 50 c., jęczmień 142 ₰ 5 złr. 20 c., żyto 160 ₰ 6 złr. 20 c., owies 100 ₰ 3 złr. 25 c. Pszenica trzymała się w cenie, gdyż przywóz był słaby.

(1257) Obwieszczenie.

L. 1037. C. k. sąd powiatowy w Krośnie niniejszem wiadomo czyni, że na mocy uchwały c. k. sądu krajowego w Opawie z dnia 8. marca 1870 r. do l. 1707 rozpisuje się sprzedaż publiczna następujących przedmiotów: a) czterech młocarń czterokonných; b) dwóch młocarń o dwukonnej sile; c) dwóch sieczkarni; d) dwóch deymalnych wag i e) dwóch młynków do czyszczenia zboża p. Władysława Gdyszewskiego własnych, celem ściągnięcia pretensyi p. Edwarda Dra. Neussera z Opawy w sumie 700 zł. w. a. z p. n. egzekucyjnie zajętych i oszacowanych na dzień 14go i 28go lipca 1870, każdą razą o godzinie 10tej przed południem z tem, że licytacya ta na miejscu w Targowiskach przedsięwzięta zostanie i że powyższe przedmioty na pierwszym terminie licytacyjnym tylko wyżej lub za cenę szacunkową, zaś w drugim także niżej tej ceny za gotowe pieniądze sprzedane będą.

Z c. k. sądu powiatowego.
Krosno, dnia 10. maja 1870.

(1256) E d y k t.

L. 1364. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu oznajmia niniejszym edyktem Antoniemu Chwalibogowi z życia i pobytu niewiadomemu, tudzież tegoż spadkobiercom i prawonabywcom z nazwiska, życia i miejsca pobytu niewiadomym, że spadkobiercy po Joachimie Kosterkiewiczu ad praes. 23go marca 1870 l. 1364 przeciw temu pozew o prawo własności części dóbr Wielopole wnieśli i takowy do ustnego postępowania na dniu 3. sierpnia 1870 o godz. 9tej przed południem dekretowany został.

O czem się pozwanych z tem dodatkiem uwiadamia, że do zastępstwa tychże p. adwokat Dr. Zieliński z substytucją p. adwokata Dra. Olszewskiego mianowany jest, wzywa się zatem pozwanych, aby swe możliwe dowody wcześniej przed terminem mianowanemu obrońcy dostarczyli, lub sobie innego obrońcę obrali, inaczej skutki ztąd wynikłe, tylko sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu obwodowego.
Nowy Sącz, dnia 16. maja 1870.

(1254) E d y k t.

L. 3839. Na dniu 9. sierpnia 1868 przytrzymano w Tłustem dwie siwe klacze rasy zwykłej, chłopskiej, jedna 10 lat, druga dwa lat mająca z łozakiem kasztanowatym do 6 miesięcy mającym. Kłacz te sprzedano w drodze publicznego targu, a gotówka po odtrąceniu kosztów utrzymania pozostała, znajduje się w tutejszym depozycie w ilości 14 zł. 32½ kr. w. a.

Ponieważ konie powyższe prawdopodobnie z kradzieży pochodzą, właściciel tychże tutejszemu sądowi nie jest znany, więc wzywa się wszystkich którzyby sobie do powyższej gotówki jakie prawa rościć chcieli, by się z nimi do roku tem pewniej zgłosili, po upływie tego czasu bowiem kwota powyższa do wysokiego skarbu odwieziona zostanie.

Tarnopol, dnia 27. maja 1870.

(1259) E d y k t.

L. 1780. C. k. sąd powiatowy w Mielnicy czyni niniejszem wiadomo, że Aksenty Isajuk włościanin z Uścia biskupiego uchwałą c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu z dnia 9. maja 1870 l. 4927 za obłąkanego uznany i dla tegoż Oleksa Łukianyk kuratorem ustanowiony został.

Mielnica, dnia 17. maja 1870.

(1258) Obwieszczenie.

L. 1168. C. k. sąd powiatowy w Kozowie, jako władza pertrakcyjna podaje do wiadomości, że Wojciech Kiernicki zmarł w Kozłowie 5. maja 1859 z pozostawieniem majątku, testamentu i spadkobierców Józefa Kiernickiego, Antoniego Kiernickiego, Pawła Kiernickiego, Jana Kiernickiego, Kazimierza Kiernickiego i Franciszka Kiernickiego. Gdy zaś pobyt p. Franciszka Kiernickiego dotąd nie mógł być wysledzony, przeto wzywa się go, ażeby się w przeciągu jednego roku w celu złożenia oświadczenia do tego spadku w tutejszym c. k. sądzie tym pewniej zgłosił, gdyż w razie przeciwnym dalsze postępowanie spadkowe z współspadkobiercami i ustanowionym dla nieobecnego kuratorem p. Witem Romanowskim naczelnikiem gminy Kozłowa przeprowadzonym zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.
Kozowa, dnia 30. kwietnia 1870.

(1251) E d y k t.

L. 10118. C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Zygmunta Kepińskiego, że przeciw niemu p. Fischel Goldberg pod dn. 14. stycznia 1870 r. do l. 848 wniósł pozew, o zapłatę sumy wekslowej 345 zł. w. a. w załatwieniu którego uchwałą z dnia 17. stycznia 1870 liczy 848 wydano nakaz zapłaty.

Gdy miejsce pobytu pozwanego p. Zygmunta Kepińskiego nie jest wiadome, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanego, p. Zygmunta Kempnińskiego na koszt i niebezpieczeństwo tegoż tutejszego p. adwokata Dra. Machalskiego z zastępstwem pana Dra. Komara kuratorem nieobecnego ustanowił, i zarządził doręczenie temuż kuratorowi powyższego pozwu z nakazem zapłaty.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyżej oznaczonym czasie albo sam stanął,

lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał, i o tem c. k. sądowi doniósł, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wyniki z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 23. maja 1870.

(1252) E d y k t.

L. 3542. C. k. sąd obwodowy w Samborze podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że przedsięwzięcie dnia 20. lipca 1870 i dnia 25. sierpnia 1870, każdego razu o godzinie 10tej rano publiczną sprzedaż dóbr Cwitowa pani Apolonii Suchodolskiej własnych, w dawnym obwodzie Stryjskim położonych, celem zaspokojenia sumy wekslowej 20000 zł. w. a. z odsetkami po 6proc. od 27. lipca 1862, bieżącymi kosztami sądowymi w kwocie 6 zł. w. a. i kosztami egzekucyi w ilościach 4 zł. 50 kr., 7 zł. i 31 zł. 52 kr. w. a. na rzecz małoletnich dzieci ś. p. Teodora Zabielskiego, Jana i Otylii Zabielskich.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa tych dóbr w sumie 47614 zł. w. a., poniżej której dobra te w powyż oznaczonych terminach sprzedane nie będą.

Wadium do rąk komisji licytacyjnej złożyć się mające wynosi 4766 zł. w. a. w gotówce lub w książkach galic. kasy oszczędności, lub listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego, lub austriackiego banku narodowego, lub innych banków hipotecznych monarchii austriackiej, albo też w galicyjskich obligacjach indemnizacyjnych.

Resztę warunków i akt oszacowania dóbr w rejestraturze tutejszego sądu przejrzane być mogą.

— Dla wierzycieli, którzyby po dniu 2. maja 1869 do tabuli krajowej weszli, lub któryby uchwała licytacyjna z jakichkolwiek bądź przyczyn doręczoną być nie mogła, ustanawia się kuratora w osobie p. adwokata krajowego p. Dra. Kohn z zastępstwem p. adwokata Dra. Ehrlich, do rąk którego ich, prócz niniejszego edyktu o tej licytacji zawiadamia się.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Sambor, dnia 10. maja 1870.

(1261) E d y k t.

L. 28443. C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia niniejszym edyktem, że c. k. uprzywilejowany galic. Bank hipoteczny przeciw p. Władysławowi Przybysławskiemu pod dniem 28. maja 1870 r. pozew wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego nakaz zapłaty pod dniem 28. maja 1870 do l. 28308 wydany został.

Ponieważ miejsce pobytu p. Władysława Przybysławskiego wiadomem nie jest, c. k. sąd krajowy do zastępowania tegoż na jego koszt i niebezpieczeństwo p. adwokata Dra. Sermaka z p. Drem. Gregorowiczem jako zastępcą kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa według ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Lwów, dnia 30. maja 1870.

(1255) E d y k t.

Nr. 1999. Ces. król. sąd obwodowy Nowo-Sądecki zawiadamia pp. Aleksandra Żurowskiego, Kunegundę Borzykowską, Maryannę Niżyńską. spadkobierców Bernarda Stądnickiego i Wincentego i Józefa Witwickich z życia i miejsca pobytu nieznanych, że dla nich w sprawie Stanisława i Feliksa Czerskich o extabulację różnych sum na folwarku Brzeziny Dom. 27, pag. 269 n. 7 on zabezpieczonych na miejsce zmarłego kuratora p. adwokata Dra. Pawlikowskiego i zmarłego tegoż zastępcy p. adwokata Dr. Micewskiego kuratorem p. adwokata Dr. Jarosza a zastępcą p. adwokata Dr. Olszewski postanowionym, i że do spisu aktów w tej sprawie w skutek pozwu de praes. 7go września 1857 l. 5374 się toczącej termin na 24. sierpnia 1870 o godzinie 9tej przed południem wyznaczonym został.

Z c. k. sądu obwodowego.
Nowy Sącz, 9. maja 1870.

(1260) Ogłoszenie licytacji.

Nr. 556. Ces. król. sąd powiatowy w Radziechowie ogłasza do odebrania sumy 1147 złr. 68½ kr. a. w. Feliksowi hr. Mierowi wyrokiem c. k. sądu karnego w Łęczowie z 22. czerwca 1867 do l. 4170 przyznanej, realność gruntową dłużnika Ziolkowskiego, także Oficki zwanego, w Radziechowie pod L. 123 położona, na 970 złr. a. w. oszacowana, do tabuli gruntowej nie zapisana, w trzech terminach, a to: na dniu 9. czerwca 1870, na dniu 14go lipca 1870 i na dniu 11. sierpnia 1870 o 10tej godzinie przed południem w kancelaryi tutejszego sądu licytowaną będzie.

Od c. k. sądu powiatowego.
Radziechów, dnia 20. marca 1870.

(1253) E d y k t.

Nr. 4585. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie uwiadamia niniejszem z miejsca pobytu niewiadomego Wolfa Leiby Mahlera, iż na prośbę Rozy Mahler na podstawie cesyi przez niego na dniu 24. października 1869 wystawionej, tusadową uchwałą z dnia 20. listopada 1869 do l. 13510 dozwolono intabulację Rozy Mahler za właścicielkę ¼ części realności w Stanisławowie pod Nr. 176¾ położonej, do nieobecnego Wolfa Leiby Mahlera należącej, dalej że w skutek prośby tejże Rozy Mahler na podstawie zezwolenia extabulacyjnego przez niego na dniu 29go

sierpnia 1869 wystawionej, tusadową uchwałą z dnia 8go stycznia 1870 l. 18328 dozwolono extabulację sumy 90 złr. m. k. z p. n. w stanie biernym wyższej mienionej realności na rzecz jego prenotowanej, dalej że dla niego ustanowiono kuratorem p. adwokata Dr. Tutaka, i temuż kuratorowi powyższe uchwały doręczono.

Stanisławów, 7. maja 1870.

(855) Rundmachung.

Nr. 2133. Vom 1. März 1870 an werden geänderte Stempelmarken aller Kategorien, mit alleiniger Ausnahme der Zeitungs-Stempelmarken zu 1 und 2 Kr. in den Verkehr gesetzt, u. z.:

- a) Stempelmarken zu ½ Kr., 1 Kr., 2 Kr., 3 Kr., 4 Kr., 5 Kr., 7 Kr., 10 Kr., 12 Kr., 15 Kr., 25 Kr., 36 Kr., 50 Kr., 60 Kr., 75 Kr. und 90 Kr., dann zu 1 fl., 2 fl., 2 fl. 50 Kr., 3 fl., 4 fl., 5 fl., 6 fl., 7 fl., 10 fl., 12 fl., 15 fl. und 20 fl.;
- b) Aufkündigungsstempel zu 1 und 2 Kr., endlich
- c) Kalenderstempel zu 6 Kr.

Die gegenwärtig in Verkehr befindlichen Stempelmarken aller obigen Kategorien werden mit dem 31. März 1870 gänzlich außer Gebrauch gesetzt. Die Verwendung dieser außer Gebrauch gesetzten Stempelmarken nach dem 31. März 1870 ist daher der Nichtempfehlung gleich zu achten.

Die außer Gebrauch gesetzten unverwendet gebliebenen Stempelmarken werden vom 1. April an bis einschließlich 30. Juni gegen neue Stempelmarken unentgeltlich ausgewechselt.

Nach dem 30. Juni 1870 findet weder die Umwechslung, noch eine Vergütung bezüglich der aus dem Verleiste gezogenen Stempelmarken Statt.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, den 23. Jänner 1870.

Obwieszczenie.

Nr. 2133. Od dnia 1. marca 1870 sprzedawać się zaczęły zmienione znaczki stęplowe (marki) wszystkich kategorii, z jedynym wyjątkiem znaczków stęplowych do gazet na 1 i 2 kr., mianowicie:

- a) znaczki stęplowe na ½ kr., 1 kr., 2 kr., 3 kr., 4 kr., 5 kr., 7 kr., 10 kr., 12 kr., 15 kr., 25 kr., 36 kr., 50 kr., 60 kr., 75 kr. i 90 kr., tudzież na 1 złr., 2 złr., 2 złr. 50 kr., 3 złr., 4 złr., 5 złr., 6 złr., 7 złr., 10 złr., 12 złr., 15 złr. i 20 złr.;
- b) znaczki stęplowe do ogłoszeń na 1 i 2 kr., nareszcie
- c) stępel do kalendarzy na 6 kr.

Będące teraz w używaniu znaczki stęplowe wszystkich poszczególnionych kategorii ściągają się z dniem 31. marca 1870 całkiem z używania. Użycie więc takich znaczków stęplowych po dniu 31go marca 1870 równać się będzie zupełnemu nieostępowaniu.

Wychodzące z użycia a nieużyte znaczki stęplowe bezpłatnie zamieniane będą od dnia 1. kwietnia do 30. czerwca 1870 na nowe znaczki stęplowe.

Po dniu 30. czerwca 1870 nie ma już miejsca ani wymiana, ani też zapłata za ściągnięte z użycia marki stęplowe.

Od c. k. krajowej Dyrekcji skarbowej.
Lwów, dnia 23. stycznia 1870.

(1202) E d i c t.

Nr. 10739. Vom Lemberger k. k. Landesgericht werden die dem Wohnorte nach unbekannten Eheleute August und Julia Stöckl hiemit in Kenntniß gesetzt, daß unterm 12 Juli 1865 Bl. 35687 Johann Klein die vom Josef Stöckl erworbene, im Leitenstande der, der Frau Julia Stöckl gebor. Prochaska gehörigen Anteile der Realität sub Nr. 68 und 69½, ut Dom 175, pag. 431 n. 82 on. und Dom. 163, pag. 392 n. 74 on. haftende Darlehenssumme pr. 1260 fl. öst. W. sammt den 5% vom 15. Jänner 1861 bis zur gänzlichen Tilgung des Kapitals den gedachten Eheleuten gekündet hat. Der hierüber ergangene h. g. Bescheid vom 2. September 1865 Bl. 35687 ist, nachdem zur Vertretung der Eheleute August und Julia Stöckl Hr. Landesadvocat Dr. Gregorowicz mit Substituierung des Hr. Landesadvocaten Dr. Roński zum Curator bestimmt wurde, dem Hr. Dr. Gregorowicz zugestellt worden. Es liegt somit diesen Eheleuten ob, dem bestellten Vertreter ihre Befehle rechtzeitig mitzutheilen, oder einen anderen Sachwalter zu bestellen und diesem Gerichte namhaft zu machen, widrigenfalls nach Ablauf von 90 Tagen über das Ansuchen des Johann Klein das weitere Amt gehandelt werden wird.

Vom k. k. Landesgerichte.
Lemberg, den 23. April 1870.

(1219) Obwieszczenie.

Nr. 2366. Ces. król. sąd obwodowy Rzeszowski wiadomo czyni, że Leon Engländer, girataryusz Maryi Makowskiej przeciw Antoniemu Pukowi, pierw w Leżajsku zamieszkałemu, obecnie zaś niewiadomego pobytu pozew wekslowy o zapłatę sumy 224 złr. w. a. do l. 2366 ex 1870 wytoczył, z którego powodu nakaz zapłaty przeciw nieobecnemu wydanym i do obrony praw tegoż Antoniego Puka p. adwokat Rybicki kuratorem, zaś substytutem p. adwokat Kostheim postanowionym został. — Rzeczą będzie zatem nieobecnego względem udzielenia temuż kuratorowi do obrony potrzebne dowody udzielić.

Rzeszów, dnia 12. maja 1870.

(1244) Rundmachung.

Nr. 8602. Unläßlich mehrfach angekommenen Anfragen wurde mittelst Circular-Verordnung des h. Handelsministeriums vom 8. Mai 1870 Z. 9073/994 hinsichtlich der Behandlung und Verwendung der Correspondenzkarten Folgendes bedeutet:

1. Schriftliche Mittheilungen können die Gebühr von 2 kr. nur mittelst der amtlich ausgegebenen gestempelten Correspondenzkarten nach Orten des Inlandes versendet werden.

Dagegen steht es Jedermann frei, offene gedruckte oder lithographirte Karten allenfalls auch nach Art der Correspondenzkarten sich selbst aufzulegen und mit Briefmarken francirt gegen die für Drucksachen festgesetzte ermäßigte Taxe zu versenden, wenn dieselben keine anderen schriftlichen Zusätze enthalten, als jene, welche bei Drucksachen im Allgemeinen gestattet sind.

Kommen auf solchen anderweitige schriftliche Mittheilungen vor, so sind sie mit dem vollen Briefporto sammt Zulage zu belegen.

2. Wenn den nach dem Inlande lautenden Correspondenzkarten Waarenproben oder Muster beigeheftet werden, so sind dieselben dann nicht zu beanstanden, wenn auf denselben keine anderen schriftlichen Vormerke, als die bei den Waarenproben überhaupt zulässigen angebracht, und bei einem Gewichte der Sendung von mehr als 2 $\frac{1}{2}$ Loth die Karten mit den erforderlichen Ergänzungsmarken versehen sind. Im gegentheiligen Falle sind die Karten nach dem Briefposttarife auszuliefern.

3. Correspondenzkarten mit schriftlichen Mittheilungen dürfen ins Ausland nicht befördert, daher von dem ursprünglichen inländischen Bestimmungsorte auch nicht in das Ausland nachgesendet werden.

Solche Karten sind als unanbringliche Briefe zu behandeln. Dagegen unterliegt die Versendung inländischer Correspondenzkarten mit gedruckten oder lithographirten Texten nach den deutschen und jenen andern Staaten, nach welchen offene Karten mit ermäßigter Taxe zugelassen sind, keinem Anstande, wenn die Ausfertigung derselben die bezüglich des Betrages, reglementarischen Bedingungen eingehalten wurden, dieselben müssen jedoch, wenn die Ermäßigung Anwendung finden soll, nach jenen Ländern, wohin die ermäßigte Taxe mehr als 2 kr. beträgt, mit den erforderlichen Ergänzungsmarken versehen sein.

R. f. gall. Post-Direction.

Lemberg, 26. Mai 1870.

Obwieszezenie.

Nr. 8602. Z powodu zapytań co do używania i manipulacji kart korespondencyjnych postanowiło wysokie c. k. ministerstwo handlu pod dniem 8. maja r. b. 1. 9073/994, co następuje:

1. Pisemne doniesienia mogą za opłatą należytości w kwocie 2 kr. tylko na urzędownie wydanych ostemplowanych kartach korespondencyjnych w kraju być przesyłane.

Natomiast wolno otwarte drukowane lub litografowane karty, choćby i na wzór kart korespondencyjnych przysyłać, jednakże muszą te być zaopatrzone marką listową, i za opłatą niższej ceny od druków, i jeżeli takowe żadnych innych pisemnych dodatków nie zawierają, jak tylko takie, jakie w ogóle dla druków są dozwolone.

Zawierają one zaś inne jakie pisemne dodatki, natenczas przypada całe porto listowe i taksa dodatkowa.

2. Gdy w kraju przesłanym kartom korespondencyjnym okazy towarów lub wzory dołączone bywają, nie podlegają takowe tylko wtedy żadnej innej opłacie, jeżeli żadnych pisemnych dodatków nie zawierają, jak tylko przy okazach towarowych w ogóle dozwolone, a przy przesyłce nad 2 $\frac{1}{2}$ funta wagi marką dodatkową są zaopatrzone. W przeciwnym razie podlegają takowe otaksowaniu podług taryfy listowej.

3. Karte korespondencyjne z pisemnymi doniesieniami nie mogą być za granicę wysyłane, i mają być takowe jako listy nie do doręczenia uważane.

Natomiast nie podlega przesyłce kart korespondencyjnych drukowanych lub litografowanych tak do Rzeszy niemieckiej, jako też i do państw, do których otwarte karty ze zniżoną ceną przesyłane bywają, żadnym przeszkodom, jeżeli przy wysyłaniu przepisane normy zachowane będą, muszą jednakże, jeżeli zniżenie nastąpić ma, przy przesyłce do krajów, do których zniżona taksa więcej jak 2 kr. wynosi, dodatkowymi markami listowymi być zaopatrzone.

C. k. kraj. Dyrekcja poczt.

Lwów, dnia 26. maja 1870.

(1239) E d y k t.**(2)**

Nr. 3848. Tarnopolski c. k. sąd obwodowy zawiadamia, że na podstawie inskrypcji dtdo. Tarnopol 15. kwietnia 1839 i wyroku rozjemczego dtdo. Tarnopol 16go kwietnia 1839 w celu zaspokojenia przez Jakóba Goldberga wywalczonej sumy 1300 rubli srebrnych wraz z 5% odsetkami od 1. maja 1839 i kosztami egzekucyjnymi pierwiej w kwocie 5 złr. 47 kr. i 5 złr. 47 kr., a obecnie pr. 40 złr. 42 kr. w. a. przyznaniem, egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod Nr. kons. 215 w Tarnopolu położonej, własność dłużnika s. p. Szymona Tarajczuka stanowiącej, pod następującymi warunkami dozwoloną została:

1. Jako cenę wywoławczą stanowi się za po-

mocą sądowego ocenienia oznaczona wartość tejże realności w kwocie 3294 złr. 25 kr. w. a.

2. Każdy z współubiegających się przy licytacji ma złożyć do rąk komisji do przeprowadzenia tej licytacji przeznaczony przed rozpoczęciem takowej 10% z ceny wywoławczej w okrągłej sumie 330 złr. w. a. jako zadatek, którego nabywcy w cenę kupna wrachowanym, reszcie zaś współubiegających się po skończonej licytacji niezwłocznie zwróconych zostanie.

3. Licytacja ta odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie obwodowym na dwóch terminach, t. j. 14go lipca 1870 i 11. sierpnia 1870, każdą razą o 11tej godzinie zrana, na których zlicytować się mająca realność tylko wyżej lub za cenę szacunkową sprzedana zostanie.

Reszta warunków licytacyjnych, akt ocenienia i wyciąg z ksiąg hipotecznych mogą być w registraturze sądowej przejrzane.

O czym się proszącego, zgłoszonych spadkobierców egzekuta, c. k. prokuratorę skarbu, takową oprócz tego jako hipoteczną wierzytelkę, tudzież c. k. urząd podatkowy, tudzież wierzyteli hipotecznych, jako to: Berla Sigala, nieletnich z nazwy i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców Eudokii Rajterowskiej, tych ostatnich zaś i nakoniec tych wierzyteli hipotecznych, którzyby po 13. lutego 1870 do tabuli weszli, lub którymby zawiadomienie o tejże licytacji wezas doręczonem być nie mogło, na ręce ustanowionego dla nich zarazem kuratora ad actum w osobie p. adwokata Dr. Mantla z substytucją p. adwokata Dr. Blumenfelda zawiadamia.

Wzywa się zarazem pomienionych nieobecnych spadkobierców Eudokii Rajterowskiej, tudzież przy końcu wspomnianych wierzyteli hipotecznych, ażeby wcześniej przed oznaczonym terminem licytacyjnym ustanowionemu sobie kuratorowi potrzebną informację udzielili, lub albo sami się zgłosili, lub innego sobie pełnomocnika do zastępowania ich w tej sprawie obrali, potrzebną informację zaopatrzyli i o tem tutejszemu sądowi wcześniej przed terminem znadali, gdyż inaczej wszelkie wyniknąć mogące złe skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Tarnopol, dnia 16. maja 1870.

(1243) Konkurs.**(2)**

Nr. 6156. Posada poczmistrza na dworcu kolei żelaznej Lwowsko-Brodzkiej w Krasnym za kontraktem i 400 złr. kaucją.

Pobory poczmistrza: Dotacja 400 złr., pauszale kancelaryjne 100 złr. i dodatek na służbę pocztowego 120 złr. rocznie, tudzież bezpłatne używanie lokalu na kancelaryę.

Podania mają być do 10go czerwca b. r. do c. k. gal. Dyrekcji poczt wniesione.

C. k. kraj. Dyrekcja poczt.

Lwów, dnia 28. maja 1870.

Concurs.

Nr. 6156. Postmeistersstelle am Bahnhofe Krasne der Lemberg-Brodyer Bahn gegen Vertrag und 400 fl. Caution.

Bezüge: Bierhundert Gulden Bestallung, Einhundert Gulden Amtspauschale. Einhundert Zwanzig Gulden Beihilfe jährlich für einen Amtsbienner nebst Kostenfreien Benützung des Amtsolocales.

Gefuche sind bis zum 10. Juni 1870 bei der R. f. gall. Post-Direction einzubringen.

R. f. gall. Post-Direction.

Lemberg, den 28. Mai 1870.

(1242) E d y k t.**(2)**

Nr. 1543. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Podhajcach podaje się do powszechnej wiadomości, że w sprawie Małgorzaty Loos peto. 63 złr. w. a. z p. n. dozwoloną została publiczna egzekucyjna sprzedaż połowy realności pod Nr. 55 w Beckersdorfie położonej, Piotra Loos własnej, na 71 złr. 50 kr. w. a. oszacowanej, która to sprzedaż w trzech terminach, a to: dnia 7. lipca 1870, dnia 28. lipca 1870 i dnia 11. sierpnia 1870, każdą razą o 10tej godzinie rano z tem przedsięwziętą zostanie, iż realność ta przy pierwszych dwóch terminach za lub wyżej ceny szacunkowej, przy trzecim zaś terminie za jakąkolwiek cenę sprzedana będzie. — Za cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkową w kwocie 71 złr. 50 kr. w. a. — Chęć kupienia mający obowiązany jest przed rozpoczęciem licytacji złożyć tytułem zadatku 10% ceny szacunkowej, który to zakład nabywcy do ceny kupna wliczonym będzie, zaś resztę warunków można w tutejszym sądzie przejrzeć.

O czym się chęć kupienia mających zawiadamia.

Z c. k. sądu powiatowego.

Podhajce, dnia 17. maja 1870.

(1240) Obwieszezenie.**(2)**

Nr. 1931. Ze strony c. k. sądu obwodowego w Złoczowie czyni się niniejszem wiadomo, że celem zaspokojenia wierzytelności wysokiego skarbu w ilości 3381 złr. 12 kr. a. w. z p. n. sprzedaż realności Józefa Zajczkowskiego własnej, w Złoczowie pod L. 269 położonej, w jednym na dzień 19go lipca 1870 o 10tej godzinie przed południem w sądzie tutejszym wyznaczonym terminie przedsięwziętą będzie, przy którym to terminie takowa za cenę szacunkową w ilości 1000 złr. lub wyżej takowej, lub też w razie gdyby nikt szacunkową cenę nie

ofiarował, niżej tej ceny, lecz nie za niższą cenę jak 800 złr. a. w. sprzedana zostanie, tudzież że każdy chęć kupienia mający obowiązany będzie 5% ceny szacunkowej jako wadium złożyć. Co do reszty warunków licytacyjnych odsła się chęć kupienia mających do aktów sądowych.

Z c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 27. kwietnia 1870.

(1248) E d i c t.**(2)**

Nr. 2569. Dom f. l. Bezirksgerichte Biala wird kundgemacht, daß über Erfinden des f. l. Bezirksgerichtes Bialitz dtdo. 15. April 1870 Zl. 2960 wird zur Vereinfachung des rechtlichen Vordrucks betrages pr. 15 fl. 3 kr. dft. 23., ferner der zweifachten Kosten pr. 3 fl. 68 kr., 9 fl. 88 kr. und 8 fl. 37 kr. dft. 23. behufs Wiederaufnahme der mittelst Bescheides vom 15. Mai 1869 Z. 3327 von Dr. Beer wider die Eheleute Eduard und Marianna Koch erteilten executiven Forderung der den Letzteren gebhörigen Realität Nr. 233 alt 263 neu in Lipnik zur Forderung dieser Realität unter den bereits mit dem h. g. Bescheide dtdo. 25. Mai 1869 Z. 3757 kundgemachten Bedingungen die Tagfahrt h. g. auf den 22. Juli 1870 und 26. August 1870, jedesmal um 10 Uhr Vormittags stattfinden wird, und hievon sämmtliche Interessenten, sowie die unbekannten Gläubiger und diejenigen, welche nach dem 20. April 1869 an die Gewehr gelangt sind, oder denen dieser Bescheid gar nicht, oder nicht rechtzeitig zugestellt werden sollte, zu Händen des für dieselben in der Person des Hr. Advocaten Ehrler bestellten Curators und das Gericht mit dem Beistehen verständigt, daß der Grundbucheintrag und die Citationenbedingungen, sowie der Schätzungsact, endlich der Ausweis bezüglich der Steuern und Grundentlastungsschuldigkeiten h. g. bei dem hiesigen f. l. Steueramte zur Einsicht erliegen.

R. f. Bezirksgericht.

Biala, am 26. April 1870.

(1241) E d y k t.**(2)**

L. 6118. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu rozpisuje ntniejszem w drodze dalszej egzekucji prawomocnego tutejszo-sądowego nakazu zapłaty z dnia 25. listopada 1867 l. 6771 w sprawie proszącego Juliana Gutowskiego przeciw Erazmowi Kosterkiewiczowi względem zapłacenia sumy wekslowej 1500 zł. w. a. z przynal. wydanego celem zaspokojenia sumy wekslowej 1500 zł. w. a. z procentem po 6proc. od dnia 9. listopada 1867 i kosztami w ilościach 3 zł. 37 kr., 5 zł. 16 kr. i 14 zł. 2 kr. wal. a., tudzież kosztów obecnie przyznanych w ilości umiarkowanej 22 zł. w. a. egzekucyjną sprzedaż realności pod Nr. 26 i 27 w Nowym Sączu położonych, Erazma Kosterkiewicza własnych, przez publiczną licytację, która w dwóch terminach, to jest dnia 7. lipca 1870 i dnia 4. sierpnia 1870, każdego razu o godzinie 10. przed południem w sali audyencyjonalnej tego c. k. sądu obwodowego przedsięwziętą zostanie pod następującymi warunkami:

1. Te realności Nr. 26 i 27 sprzedane będą każda z osobna i to najprzód realność Nr. 26 a potem realność Nr. 27 najwięcej ofiarującemu w tym stanie, w jakim się znajdują bez poręczenia za obzar i rubryki dochodów.

2. Jako cenę wywołania stanowi się wartość szacunkową mianowicie co do realności Nr. 26 suma 2081 zł. w. a., co do realności Nr. 27 suma 12460 zł. w. a., które to sumy powstały przez doliczenie do każdej z nich kwoty 80 zł. w. a. przedstawiającej połowę ceny oszacowania dwóch wolek połączonych, z których jedna do realności Nr. 26, druga zaś do realności Nr. 27 należy.

Te realności w wyznaczonych dwóch terminach niżej ceny szacunkowej nie będą sprzedane.

3. Każdy z licytantów ma przed rozpoczęciem licytacji złożyć do rąk komisji licytacyjnej wadium, mianowicie co do realności Nr. 26 w ilości 208 zł. w. a. co do realności Nr. 27 w ilości 1246 zł. w. a. To wadium ma być złożone w gotówce, albo w obligacjach rządowych, albo w listach zastawnych instytutów kredytowych, przez Rząd upoważnionych, według kursu ostatniego w Gazecie rządowej wiedeńskiej. Wadium przez najwięcej ofiarującego złożone, jeżeli w gotowych pieniądzech zatrzymanem będzie ku zaspokojeniu z obowiązków przez niego w niniejszych warunków licytacyjnych przyjętych, jeżeli zaś w obligacjach, zwróconem mu będzie po złożeniu 1/3 części ceny kupna wedle ustępu 4. — Wadya zaś innych licytantów odbierają ciż zaraz po ukończeniu licytacji.

O czym obie strony, wszystkich wierzyteli tabularnych z imienia i miejsca pobytu wiadomych, do rąk własnych, a z życia i miejsca pobytu niewiadomych, niemniej tych wszystkich wierzyteli, którzy po wystawieniu wyciągów gruntowych, mianowicie po dniu 4. maja 1868 na realności 26, zaś po dniu 15. lutego 1868 na realności 27 jakiegokolwiek prawa hipotecznego uzyskali, nakoniec tych, którymby zawiadomienie o licytacji rozpisanej, niewczasie przed terminem, lub też wcale niedoręczoną została, przez edykta i p. adwokata krajowego Dra. Jarosza, jako im z substytucją p. adwokata krajowego Dra. Zielińskiego ustanowionego kuratora zawiadamia się.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg z ksiąg gruntowych można w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć.

Z c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 14. maja 1870.

(1247) E d y k t. (2)

L. 7074. C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadomienia niniejszym edyktem pp. Kajetana Florkiewicza i Magdaleny Florkiewiczowej, że przeciw tymże Adam Padlewski, Stefania z Padlewskich Michniewska, Józef Padlewski, Amalia z Smiałowskich Padlewska i Władysław Padlewski pod dniem 8go kwietnia 1870 do l. 7074 wnieśli pozew o orzeczenie, iż kaucya 1000 zł. w stanie biernym realności w Krakowie pod l. 135 Dz. l. w poz. 7. ciężarów ma być wymazana z prośbą o adnotowanie tego sporu w księgach hipotecznych, w załatwieniu którego termin do ustnej rozprawy wyznaczono na dzień 13. lipca 1870 o godzinie 10tej przed południem.

Gdy miejsce pobytu pozwanych nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanych na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego p. adwokata Dra. Kaufmana kuratorem nieobecnych a zastępcą p. adwokata Dra. Jakubowskiego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwany, aby w zwyczajnym czasie albo sami stanęli lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili lub wrzeczcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi donieśli, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wyniki z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków, dnia 10. maja 1870.

(1238) Ogłoszenie. (2)

L. 8443. Od 1go czerwca b. r. będą kursować między Bochnią a Krynicią dziennie dwa razy szybkożwozy pocztowe. Do 15go czerwca będą przyjmowane do każdej jazdy tylko 3, a od 15go czerwca 7 osób.

Jazdy odbywać się będą w następującym porządku:

Z Bochni:

O godz. 6. rano.

" 12. m. 30. w nocy.

Do Krynicy:

O godz. 6. min. 25. rano.

" 12. " 25. w południe.

Z Krynicy:

O godz. 6. m. 45. rano.

" 2. " 15. po południu.

Do Bochni:

O godz. 7. m. 25. w wieczór.

" 2. " 25. rano.

Z c. k. galic. dyrekcji pocztowej.

Lwów, dnia 25. maja 1870.

A u n d m a c h u n g.

Nr. 8443. Vom 1. Juni l. J. an, werden täg-
lich zweimalige Mallefahrten zwischen Bochnia und
Krynica verkehren. Bis 15ten Juni werden zu jeder
Fahrt nur 3, vom 15ten Juni an 7 Personen auf-
genommen.

Die Fahrten werden in nachstehender Ordnung
verkehren:

Von Bochnia:

Um 6 Uhr Früh.

" 12 " 30 M. Nachts.

Zu Krynica:

Um 6 Uhr 25 M. Früh.

" 12 " 25 " Mittags.

Von Krynica:

Um 6 Uhr 45 M. Früh.

" 2 " 15 " Nachmittags.

Zu Bochnia:

Um 7 Uhr 25 M. Abends.

" 2 " 25 " Früh.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 25. Mai 1870.

(1245) O g ł o s z e n i e. (2)

L. 8220. W skutek propozycji przez wierzycieli konkursowych Jana Bartla na terminie dnia 21. kwietnia 1870 odbytych, uczynionej p. adwokat Dr. Władysław Markiewicz we funkcji zarządcy masy krydalnej zatwierdzonym, a temuz jako zastępcą p. adwokata Dr. Faustyn Jakubowski dodany zostaje.

Co niniejszem do publicznej wiadomości się po-
daje.

Z c. k. sądu krajowego.

Kraków, dnia 16. maja 1870.

(1246) E d y k t. (2)

L. 5029. C. k. sąd krajowy wzywa wszystkich, którzyby książeczkę wkładową kasy oszczędności w Krakowie l. 2734 z wkładką 75 zł. w. a. dnia 8. stycznia 1869 w księdze wkładek tom VI. str. 230 zapisaną na imię i nazwisko Zofii Acenko wydaną w posiadaniu mieli, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy od dnia pierwszego ogłoszenia niniejszego edyktu w Gazecie urzędowej lwowskiej, do tutejszego sądu się zgłosili, gdyż po bezskutecznie upłynionym sześciomiesięcznym terminie wymieniona książeczka wkład-

kowa kasy oszczędności krakowskiej za umorzoną
uznana zostanie.

Kraków, dnia 3. maja 1870.

(1249) Ogłoszenie konkursu. (2)

L. 4817. Na skutek postanowienia rady miasta Krakowa z dnia 5. maja b. r. ogłasza się niniejszem konkurs celem obsadzenia nowo utworzonych czterech posad nauczycieli przy szkołach ludowych miejskich, św. Floryana na Kleparzu i św. Szczepana na Piasku w Krakowie, mianowicie dwóch z roczną płacą 400 zł. w. a., a dwóch znowu z roczną pensją 300 zł. w. a.

Ubiegający się o jedną z powyższych posad winni wnieść swe podania do Rady miasta na ręce Prezydenta miasta do 10. lipca 1870 r. i w takowych wykazać miejsce urodzenia, wiek, przebieg życia, dokładną znajomość języka polskiego i niemieckiego, nauki odbyte i uzdolnienie do zawodu nauczycielskiego.

Kraków, dnia 21. maja 1870.

(1250) Obwieszczenie. (2)

L. 15712. Dla wypuszczenia w entrepryzę dostawy materyałów i robót potrzebnych do wybudowania opaski na Wiśle pod Lubaszem odbędzie się w c. k. starostwie w Tarnowie w dniu 27. czerwca b. r. publiczna licytacja przez oferty.

Cena, od której się licytować będzie wynosi 4886 zł. 20 $\frac{1}{2}$ kr. w. a.

Kto chce objąć to przedsiębiorstwo, winien podać ofertę należycie ułożoną i we wadyum 5procent ceny fiskalnej zaopatrzoną, najdalej do godziny 12tej w południe wyż wspomnionego dnia do c. k. starostwa w Tarnowie.

Dotyczące plany i warunki budowlu mogą być przeglądane w tem starostwie.

Oferty nie ułożone według przepisu lub po terminie podane, nie będą uwzględnione.

Od c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 25. maja 1870.

(1229) E d y k t. (2)

L. 5076. Tarnopolski c. k. sąd obwodowy zawiadomienia z miejsca pobytu i życia niewiadomych Sylwestra Karpińskiego i Agnieszki, Weronikę, dwójga imion Karpińską, a w razie ich śmierci niewiadomych z miejsca pobytu i życia spadkobierców, że dla nabytej od nich przez małżonków Józefa i Karolinę Willamów, tumiejskowej realności pod Nrem. konskr. 1008 na prośbę tychże małżonków Willamów uchwałą z dnia dzisiejszego l. 5076 utworzenie nowego ciała tabularnego dozwolono, i tę uchwałę ustanowionemu zarazem dla powyższych nieobecnych w osobie tutejszego p. adwokata Dra. Sternklara kuratorowi ad actum w celu zastępowania ich w tej sprawie, doręczono.

Z c. k. sądu obwodowego.

Tarnopol, dnia 16. maja 1870.

(1222) E d y k t. (2)

L. 26129. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadomienia z życia i miejsca pobytu niewiadomych Chaima Filipa i Branżę Kestenbaum, iż w skutek wniesionego przeciw nim podania z dnia 17. maja 1870 do l. 26129 uchwałą z dnia 18. maja dz l. 26129 nakaz płatniczy na sumę wekslową 216 zł. wal. austr. z przyn. wydany i ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Dr. Waldmanowi doręczonym został.

Lwów, dnia 18. maja 1870.

(1223) Obwieszczenie. (3)

L. 2563. C. k. sąd powiatowy w Jasle podaje do powszechnej wiadomości, że celem zaspokojenia należytości p. Emanuela Friedmana z Jasła w kwocie 78 zł. 75 kr. w. a. z przyn. odbędzie się na dn. 28. czerwca, 20. lipca i 8. sierpnia 1870, zawsze o 10tej godzinie przed południem sprzedaż realności pod Nr. k. 214 w Jasle położonej, p. Józefa Schwabenthala własnej, protokołem z dnia 17. września 1867 do l. 2237 na 500 zł. oszacowanej z nadmienieniem, że realność ta na pierwszych dwóch terminach tylko za lub nad cenę szacunkową, na trzecim zaś i poniżej takowej sprzedaną będzie.

Akt oszacowania i warunki licytacji mogą być w tutejszo-sądowej registraturze przejrzane.

Chęć kupienia mający zechcą się na powyższych terminach zgłosić.

Z c. k. sądu powiatowego.

Jasło, dnia 15. maja 1870

(1227) E d y k t. (3)

L. 19572. C. k. Lwowski sąd krajowy p. Zofię Pawlikowską niniejszym edyktem zawiadamia, że w skutek prośby Mojżesza Kuzimir z dnia 16. marca 1869 do l. 5955, intabulacja tegoż za właściciela połowy sumy 800 zł. w. a. na dobrach Rosolin zabezpieczonej uchwałą z dnia 1. maja 1869 do liczby 18535 dozwoloną została.

Ponieważ miejsce pobytu p. Zofii Pawlikowskiej jest nieznanne, przeto dla niej i na jej koszt i niebezpieczeństwo tutejszego p. adwokata Dra. Zuckera z zastępstwem p. adwokata Dra. Diamanda za kuratora ustanawiając, jemu też uchwałą tabularną doręcza się.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 30. kwietnia 1870.

Ad Ins. Nr. 1194. P e r i c h t i g u n g. (3)

Im Edicte des k. k. Landes- als Handelsge-
richtes Lemberg vom 19ten Mai 1870 Zahl 26218,
Zeitungs-Nr. 118 und 119 ex 1870 soll es heißen
wegen Zahlung der Wechselsumme von 550 fl.
f. M. G. und nicht 55 fl. f. M. G.
Lemberg, am 28. Mai 1870.

(1186) E d y k t. (2)

Nr. 5454. Ces. król. sąd obwodowy w Stanisławowie wiadomo czyni, że w księgę firm pojedynczych wciągnięto firmę Salamon Bandler, właściciel firmy Salamon Bandler, przedsiębiorca publiczny w Stanisławowie.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, 4. maja 1870.

(1187) E d y k t. (2)

Nr. 14711. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy ogłasza niniejszem, że pod dniem 23. marca 1870 zaciągnięta została do rejestru handlowego zgłoszona firma handlowa A. Boziewicz dla handlu czyli kramarstwa towarów korzennych we Lwowie, któren Adolfin Boziewicz posiada.

Lwów, dnia 4. maja 1870.

(1193) E d y k t. (2)

Nr. 4337. Ze strony c. k. sądu obwodowego w Samborze podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości, że konkurs nad majątkiem Wolfa i Beili Fleischmann, nieprotokołowanych kupców w Samborze edyktem z dnia 4go marca 1870 l. 2202 otworzony jako ukończony jednocześnie się znosi.

Sambor, 19. maja 1870.

Doniesienia prywatne.

Trenczyn - Cieplice w Węgrzech.

Ciepłe kąpiele siarczane

od 29 do 31° R. — Od stacyi północnej kolei żelaznej Ungarisch Hradisch ośm godzin jazdy. Od stacyi południowej kolei żelaznej (państwowej) Warberg dziesięć godzin jazdy szybkożwozem.

Kąpiele te są nadzwyczaj skuteczne na gościec, reumatyzm, newralgię, paraliż, słabości skóry i kości, syfilis i szkrofule.

Sezon rozpoczyna się 1. maja i trwa do końca września

Doskonale urządzone i do wszelkich wymagań zastosowane pomieszkania, eleganckie restauracje i kawiarnie, pokryty i w szklanne ściany opatrzone chodnik, salony do czytania, znakomita orkiestra, teatr, bardzo piękny park, codzienna komunikacja pocztowa i stacya telegraficzna.

Dobra żętyca, wszelkie wody mineralne, kąpiele żelazne, sosnowe i z drzew szpilkowych.

Łazienki mieszczą w sobie cztery baseny, wanny porcelanowe, ciepłe i zimne tusze.

Bliższą wiadomość udziela zarząd kąpielowy albo lekarz kąpielowy Dr. Ventura, królewsko-pruski radca sanitarny w Cieplicach pod Trenczynem i Dr. Ed. Nagel w Wiedniu.

Z inspektoratu dóbr Jego Excellencyi barona Simon de Sina. (943-5)

Z c. k. galic. drukarni rządowej.